

Menneske først og kristen så

- om åndelig dannelse, samfundsdannelse og personlig dannelse i vor tid

Søndag den 29. november, 1. Søndag i advent afholder Frederiksborg Valgmenighed jubilæumsårets adventsgudstjeneste ved *Mie Lervad Thomsen*.

Gudstjenesten starter kl. 14 i Ullerød Kirke.

Efter gudstjenesten går vi over på højskolen til adventskaffe og æbleskiver samt adventssang.

Herefter begiver vi os op i foredragssalen, hvor vores taler i år er *Uffe Jonas*.

Uffe Jonas er forsker i sammenhængen mellem ordet, stemmen og kroppen, bl.a. som forfatter, sanger og sangskriver. Har arbejdet med meditation i 29 år. Spirituelt orienteret psykoterapeut, samt stemme- og lydterapeut.

Desuden ph.d. med speciale i Grundtvig og Kierkegaard. Skriver på en bog om Grundtvigs visdomstænkning, kaldet *Kvinde-Evangeliets*.

Tidligere har han bidraget med en artikel med titlen: »Jørgen Bukdahl og Europas sjæl - om tilblivelsen af det europæiske menneske«. Den findes i en artikelsamling, som Ove Korsgaard redigerede: »Poetisk demokrati - om personlig dannelse og samfundsdannelse«, Gads forlag 2001.

Grundtvig levede i en tid, hvor udviklingen af den nationale identitet var det vigtigste åndelige og politiske brændpunkt over hele Europa. Derfor er begrebet »folkelighed« helt centralt for hans politiske virke, ligesom vi i mere end 150 år har sammenfattet nationens åndelige liv i en »folkekirke«.

Men i dag synes menneskehedens udvikling først og fremmest at blive stimuleret gennem udviklingen af overnationale fællesskaber, der igen ændrer betingelserne for udfoldelsen af folkeligheden og menighedslivet på en dybtgående måde.

Spørgsmålet er derfor, hvad Grundtvig kunne have at sige til mennesker i en verden, hvor betydningen af de nationale fællesskaber relativiseres, hvor det *menneskelige* som sådan er blevet idealet, og hvor længslen mod det åndelige kommer til udtryk på så mange andre måder end gennem kristendommen og de kirkelige menigheder.

Hvilket forhold er der imellem det *individuelle*, det *folkelige*, det *menneskelige* og det *åndelige* i Grundtvigs tænkning?

Skal påvirkningen fra de andre kulturkredse opfattes som en trussel eller som en mulighed? Hvad har Grundtvig mon at sige om åndelig dannelse i vor tid?

